

Vijftien jaar eredivisie genoeg voor Pim Raterink

Nauwelijks honderd toeschouwers en nog een dikke nederlaag ook. De omstandigheden waaronder volleyballer Pim Raterink zijn laatste optreden voor eigen publiek afwerkte, waren zeer pover. De man (33 jaar pas), die zijn club Orion ondanks verschillende aanbiedingen altijd trouw bleef. De man (1.86 meter hoog slechts), die vele jaren in het veld als spelverdeler de leiding had over een topteam. De man (146 keer international), die jarenlang het gezicht was van het erenvolleybal in de Oostgelderse regio en ver daarbuiten, deze doorknede volleyballer nam enkele weken geleden bij het beëindigen van de competitie afscheid van zijn actieve loopbaan. Nederland, Oost-Gelderland, Doetinchem en Orion zullen hem missen.

Pim Raterink was een grote. Daar is iedere volleybaldeskundige het over eens, waarschijnlijk nét iets te vroeg geboren, anders had hij nu de koffers uitgepakt van een trip naar Cuba. Of was hij in Italië druk met de voorbereiding op weer een topwedstrijd. Pim Raterink bleef altijd bij Orion, maar zette die zaterdag achter dat tijdperk een dikke punt. Hij vindt het welletjes. "Ik bleef de laatste jaren nog spelen, omdat ook de andere oudere jongens actief bleven. Nu echter Fred Wellink en Erik Korteling gestopt zijn, blijft er een jeugdige team over met een spelverdeler die tien jaar jonger is. Ik stop ook voor hem, om zijn ontwikkeling niet nodeloos in de weg te staan", zegt Raterink over zijn opvolger Michel Megens, de ex-VCC'er die dit seizoen ook al de voorrang kreeg boven de gelouterde routinier. "Logisch", zegt de Doetinchemer, "Je hebt namelijk twee

manieren om een nieuwe spelverdeler in te bouwen in een team. Je zet hem ineens, pats, erin of je laat hem langzaam maar zeker acclimatiseren. De laatste manier is de minst risicovolle. Als het niet gaat, kun je nog terug. Wij kozen dus voor de eerste manier, want anders was hij simpelweg niet gekomen."

Raterink erkent dat zijn positie als tweede spelverdeler ook heeft meegespeeld in de grote beslissing om te stoppen. "Als tweede man heb je een moeilijke taak. Je bent dan wel een ervaren man, maar als je halverwege de wedstrijd wordt ingewisseld moet het beter gaan, zo denken de mensen, maar zo simpel is dat toch niet. Soms had het geen effect. Omdat je weinig hele wedstrijden speelt, mis je ritme. Het contact met de andere spelers is minder. Michel speelde goed, maar als de pass niet goed is, wordt de spelverdeler eruit gehaald, terwijl in die situatie de vervanger ook niets kan

doen. Het enige voordeel was, dat ik het vertrouwen had van het team. Ik had met de meesten al jaren samengespeeld", memoreert Raterink, die echter ook zijn aanstaande vaderschap en de financiële problemen die zich enkele maanden geleden bij Orion afspeelden als belangrijke motieven voor zijn afscheid aanduidt.

Raterink speelde sinds 1973 in het eerste team van de Achterhoekse club, dat toen in de derde divisie vertoefde, maar snel furore maakte. In 1976 promoveerde Orion naar de eredivisie. Precies tien trainers voorzagen hem van oefenstof en werkten aan zijn ontwikkeling tot een van de beste spelverdelers van ons land. Raterink geeft korte opmerkingen over de leermeesters in zijn vijftienjarige carrière.

Allereerst de Limburger John Bams (1973). "Hij nam het mij kwalijk dat hij wegmoest." Speler/trainer René Striekwold ('74): "De man van het

korte balletje achterover. Positief."

De eigenwijze vormgever Peter Murphy ('75): "Hij probeerde veel uit op ons. Bracht het snelle spelletje erin met Fred Wellink en Gerard Wesselink in het midden. Het was de basis van ons spel. Hij had een hele aparte benadering. Soms gaf hij zittend training of liggend vanaf een valmat. Soms ging hij weg en liet ons maar wat aanmodderen. Maar hij had uitstraling. Het klikte wel."

Fanatiekeling Quique Edelstein ('80): "Man van het keiharde werken. Wilde ons meer laten trainen. Drie keer trainen kon niet iedereen toezeggen en toen ging hij weer. Twee jaar later was het normaal."

Bert Funk ('81): "Rustige trainer. Ging teveel uit van wat spelers zeiden. Had te weinig inbreng."

Weer Murphy (maakte seizoen '81-'82 af): "Was de zakkelijke coach. We stonden bovenaan. Hij probeerde in die vier maanden analyserend te werk te gaan. Elk onderdeelje apart bijschaven."

Sjef Partouns ('82): "Was een volleybalgek. Kwam drie keer per week uit Midden-Brabant rijden. Weinigzeggende trainer. Eredivisievolleybal was voor hem te hoog gegrepen. George de Jong deed de laatste wedstrijden."

Oud-speler Koos Mendels ('83): "Het was moeilijk om na 'n paar mislukkingen iemand te vinden. Het werd dan ook iemand uit de buurt. Koos kende de groep. Hij kon het moeilijk combineren met zijn werk en sommige spelers wilden niet verder met hem. De mentale kant was een sterk punt van hem."

Pim Raterink: "Veel trainers zijn niet bewust met de opleiding van spelverdelers bezig". (foto: Oostgelderse Fotopersburo)

Leo Groeneveld ('84): "Was een jonge trainer. Schakelde over op 1-5. Had inzicht. Was goede trainer, ook voor de sfeer."

Adrie de Wilde ('85): "Met hem zijn we steeds aan het opbouwen. Jonge spelers inpassen en een team creëren. Dat lukte hem steeds. Is ook betrokken bij de club. Kijkt naar tweede en derde team. Is de eerste trainer die zegt, dat je niet steeds spelers van buiten kunt halen. Positieve levensinstelling, altijd optimistisch."

Hoogtepunt voor de spelverdeler was de slotwedstrijd van de competitie in '82, toen het duel Orion - Starlift beslissend was voor de landstitel. "We hadden dat seizoen iets extra's door de Argentijn Saltarelli. Met hem erbij kwamen we dichtbij het kampioenschap. Een grotere kans hebben we niet weer gehad. Alles was in ons voordeel. De hal in Doetinchem was overvol, maar in de beslissende vijfde set hadden we pech. Loek Willemstein van Starlift serveerde vier keer op Henri Brouwhuis en toen ging het fout. De andere jaren hebben we geen echt kampioens-team gehad. Te vaak moesten we, ondanks het aanwezige talent, weer iemand inbouwen."

Orion was ook altijd de club, die te weinig trainde om het predicaat topper te mogen voeren. "Inderdaad was dat ook een reden waarom we tekort kwamen", geeft Raterink toe. "De ouderen bepaalden dat. Fred Wellink, Erik Korteling, ikzelf, we hadden kunnen stoppen, maar als we door zouden gaan, wilden we niet veel trainen. Organisatorisch was dat overigens ook niet moeilijk geweest, want al drie jaar zijn de financiële problemen groot bij Orion en zit je bovendien in Doetinchem met een schromelijk tekort aan zaalruimte. En als we gestopt waren, was er geen team meer geweest. Daarom werd gekozen voor het doen van concessies. We hadden er wel veel voor over, maar het moest ook leuk blijven."

Met zo'n instelling word je inderdaad geen kampioen."

Raterink mag met zijn lengte van 1.86 meter een kleine spelverdeler genoemd worden. Hij was desondanks ook altijd nog een zeer geslepen aanvaller, vooral in de tijd dat hij samen met Norbert Meijer of Gabi Saltarelli in een 2-4 systeem functioneerde. Het was dan ook typerend dat hij tijdens zijn laatste competitiewedstrijd bij een blessure van een medespeler als aanvaller het veld in moest, omdat het aantal wisselers op was. Maar, dat types als Blangé, de spelverdelers van twee meter of nog langer, voortaan de voorkeur lijken te krijgen in de top van de (inter)nationale volleybalerij, is voor Raterink geen must. "Twee meter is natuurlijk meegenomen, maar hoeft niet per sé. Ik vind het zelf niet mooi om naar te kijken. Ik zie liever een Avital Selinger spelen. Maar qua effect zal een type als Blangé het altijd winnen."

Raterink heeft, hoe kan het anders als spelbepaler, inderdaad zijn werkstuk voor de B-licentie gemaakt over deze zeer essentiële positie binnen het team. Een samenvatting geeft hij graag: "Een spelverdeler moet een goede techniek, een prima balgevoel hebben. Hij moet inzicht hebben en snel zijn. Hij moet allround zijn. Iemand die het spel helemaal doorziet. Fysiek moet hij dat tot uitdrukking kunnen brengen. Zijn medespelers moeten hem blind kunnen vertrouwen. Hij is in het veld de leider. Hij bepaalt wat er gespeeld wordt. Hij moet het verlengstuk zijn

van de coach, die via de spelverdeler het beste invloed op de wedstrijd kan krijgen."

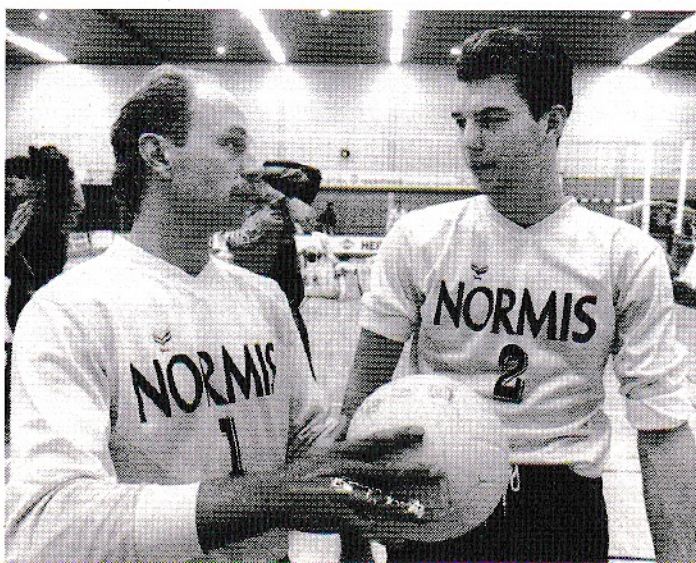
"Veel trainers zijn niet bewust met de opleiding van spelverdelers bezig. Je moet jonge spelers, als ze zestien jaar zijn of nog jonger, al specifieke training geven. Neem Michel Megens, mijn opvolger. Hij was 21 jaar toen hij bij Orion kwam, maar had nog een he-le-boel onderdelen waar hij niets van wist. Het spelen van bepaalde combinaties, een steek had hij nog nooit gespeeld, een stijg achterover ook niet. Hij gaf vaak dezelfde bal naar buiten. Je moet daar dus specifiek op trainen met hem, maar daar is ten onrechte vaak geen tijd voor. Hij traint gewoon mee in het groepsgebeuren, maar heeft wel een wezenlijke plaats in het team en moet derhalve individuele training hebben. Net als stoppers. Michel Megens is een jongen met mogelijkheden. Hij is lang en sterk. Maar hij heeft moeite met coördinatieoefeningen. Het is een gemaakte spelverdeler. En moet dus veel oefenen. Door veel te spelen moet zijn inzicht groeien. Ik heb vanaf het begin van het seizoen een speciale training gegeven aan spelverdelers. Met een man of vijf waren we anderhalf uur per week bezig. Dat was een goede situatie. Maar door de problemen bij Orion zijn we ermee gestopt."

Pim Raterink speelde zijn laatste wedstrijd na een eredivisieloopbaan van vijftien jaar, terwijl de competitie in de nabije toekomst misschien weer wat aantrekkelijker gaat worden door de eventuele te-

rugkomst van de spelers van het nationale team. Raterink vindt dat een goede zaak. "Zes maanden competitie, zes maanden Nederlands team. Dat is de juiste verhouding. Dan kun je het niveau van de eredivisie weer opkrikken. Maar dan moet er wel meer getraind worden bij de clubs. Zoals hier bij Orion kan het niet. Zes uur trainen is een lachertje. De clubs zullen dan naar een soort van semi-professionalisme moeten gaan. Dan gaat het niveau omhoog en komen de toeschouwers terug. De bond heeft destijds de internationals uit de competitie gehaald, maar heeft er niets voor teruggedaan. Geen geld, geen interesse. Je voelde dat de eredivisie maar wat bij hing."

De scheidende spelverdeler is echter tevreden over zijn carrière. Hij was veelvoudig international, speelde tientallen Europacupduels en won de nationale beker. Eén keer werd hij uitgeroepen tot 's lands beste volleybaler. "Ik heb het maximale eruit gehaald. Een van de belangrijkste motivaties is het plezier geweest in het spelen hier. Ik had bijvoorbeeld naar Delta Lloyd gekund, had dat ook haast gedaan, maar dan om eens een keer kampioen te kunnen worden. Ik ben hier toch gebleven, ook al omdat ik hier een volledige baan had als leraar lichamelijke opvoeding. Dat geef je niet zomaar op. Volleybal kwam op het tweede plan. Een leuk hobby waar ik heel veel tijd in stak." Volgend jaar doet hij het een jaartje kalm aan. "Ik vind training geven leuk. Misschien gaat Orion volgend jaar meer trainen, waardoor ik wat uren van Adrie de Wilde kan overnemen."

Gijs Eijnsink

Pim Raterink (l) met zijn opvolger bij Normis/Orion Michel Megens. Raterink: "Er moet meer worden getraind bij de clubs. Zes uur zoals hier bij Orion is een lachertje". (foto: Oostgelden Fotopersburo)

Doetinchem, 31 mei 1991.

Geachte NORMIS ORION vriend(en),

Ruim 15 jaar is PIM RATERINK een gezichtsbepalende speler geweest van het eerste Herenteam van NORMIS ORION.

Na een zeer succesvolle volleyballoopbaan, die hem in bijna alle werelddelen heeft gebracht, neemt hij aan het eind van dit seizoen afscheid als actief speler.

Om dit afscheid luister bij te zetten organiseert TVD '90 een afscheidswedstrijd voor PIM op zaterdag 15 juni a.s. om 19.00 uur in sporthal Rozengarde.

Een door Pim zelf samengestelde selectie van oud-spelers zal het dan opnemen tegen de nieuwe generatie. Na afloop van deze wedstrijd zal in de kantine van de sporthal officieel afscheid van Pim worden genomen.

Wij hopen hiermee voor een passend afscheid te zorgen van deze zo belangrijke steunpilaar van NORMIS ORION.

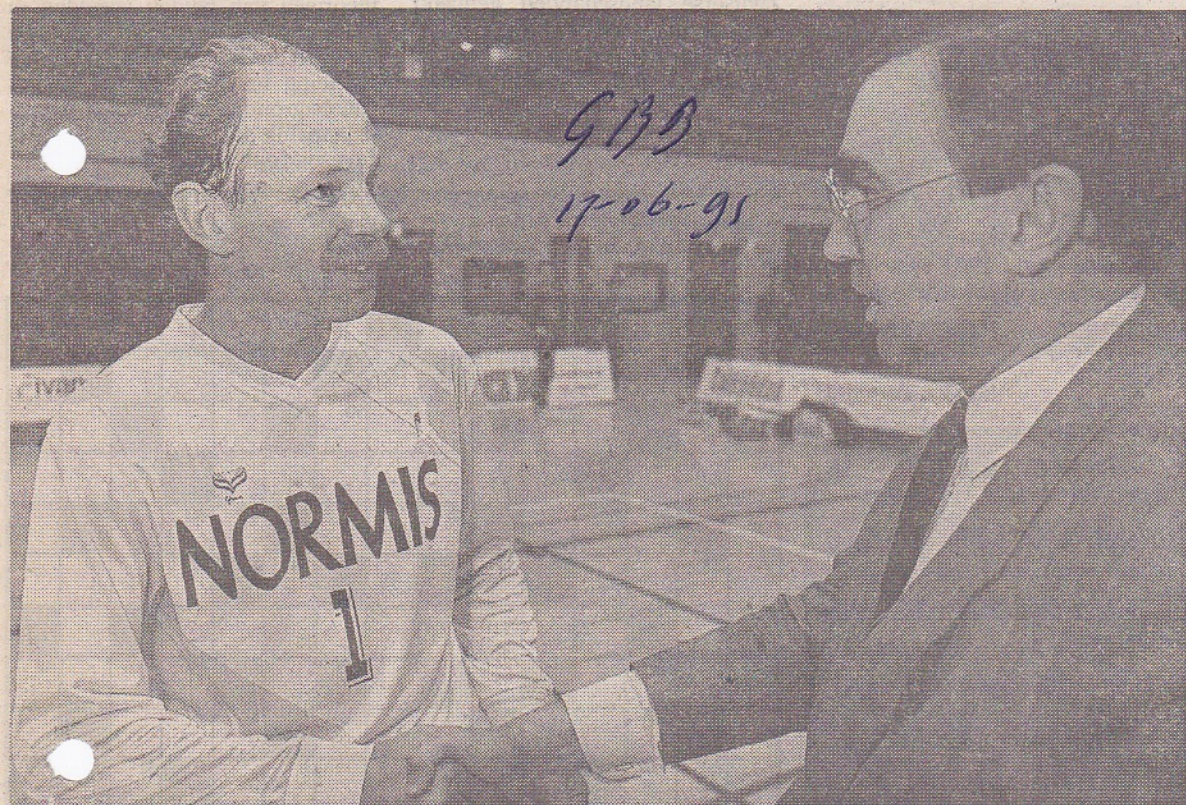
Uw aanwezigheid bij deze feestelijke gebeurtenis wordt door ons zeer op prijs gesteld.

Met sportieve groet,

Met sportieve groet,

TVD '90

Raterink onderscheiden

■ Volleyballer Pim Raterink (33) heeft zaterdagavond bij zijn officiële afscheid als speler van Normis/Orion een onderscheiding gekregen. Raterink, die op 16-jarige leeftijd zijn opwachting in het eerste team van de Doetinchemse club maakte en vanaf 1977 onafgebroken op eredivisieniveau speelde, kreeg uit handen van Nevobo-penningmeester Jan Bakker het zilveren bondsinsigne opgespeld.

De uitreiking van de onderscheiding ging vooraf aan de afscheidswedstrijd, waarin oud-spelers van Orion uitkwamen tegen de huidige selectie. Raterink - volgend seizoen assistent-trainer bij Orion - schreef 146 interlands op zijn naam. In de periode 1977 tot en met de Europese kampioenschappen in 1985 behoorde hij tot de vaste kern van het Nederlands team.

Foto Ron Jansen

■ Pim Raterink temidden van de oud-spelers. Achterste rij vlnr: Leo Groeneveld, Gerard Wesselink, René Striekwold, Rob van Leen, Coen Harbers, Fred Wellink en Bert Broens. Voorste rij vlnr: Gaby Saltarelli, Bob Raterink, Norbert Meijer, Koos Mendels en Arko Kuilder.

Foto Ron Jansen

Een beeld voor een monument

DOETINCHEM – Uiteindelijk kreeg hij dan toch wat hem toekwam. Orionspeler Pim Raterink (33) is zaterdagavond na een uitvoerige huldiging uitgezwaaid. Na de afscheidswedstrijd tussen oud-Orionspelers en de huidige selectie nam volleyballend Doetinchem afscheid van de speler die de opmars van Orion vanaf de derde divisie heeft meegemaakt, veertien seizoenen op eredivisieniveau speelde, vorig seizoen de weg vrijmaakte voor een nieuwe spelverdelers en die volgend seizoen terug-

keert als assistent-trainer. En, de man die de huidige hoofdtrainer Adri de Wilde op termijn zal opvolgen.

Raterink is Orion en Orion is Raterink. Met name dat werd zaterdagavond tijdens toespraken van afgevaardigden van de volleybalbond, de gemeente Doetinchem en de vereniging zelf duidelijk gemaakt. De verzamelde oud-spelers vonden zelfs dat Raterink een monument verdiende en overhandigden hem een beeld van een spel-

verdelers met iets te groot uitgevalen handen (symbolisch?) en de naam Orion op de borst.

Orion-voorzitter Jan Haring sprak van „hartverwarmende clubliefde”, nadat hij had uitgelegd dat een afscheidswedstrijd geen alledaags gebeuren is. „Een afscheidswedstrijd moet je verdienen en als je jaren achtereen niet ingaat op aanbiedingen van andere clubs, al dan niet voor veel geld, dan verdienen je zo’n afscheid”.

De afscheidswedstrijd tussen de oud-spelers en het nieuwe (en bovendien zeer jonge) Orion werd voor zo’n 400 toeschouwers gewonnen door de huidige selectie: 2-1 (15-6, 15-10, 13-15). Met de vorige seizoenen vertrokken Fred Wellink (Magis/Bovo), Eric Korteling (EAVV) en Marijn van Schaik (Rentokil/Zevenhuizen) in de eerste set meespelend bij het huidige Orion (later speelde het drietal bij oud-Orion mee), legde de ploeg van trainer Adri de Wilde de basis voor de zege op de routiniers.

17-06-'91 Gld

SPORT

Orion (ver)eeert Pim Raterink

• Fred Wellink tekent bij Bovo • Eric Korteling naar EAVV

Door Michel Bongers

DOETINCHEM - Eventjes kreeg Pim Raterink afgelopen zaterdagavond een brok in zijn keel. Tijdens de afscheidsreceptie van de 34-jarige spelverdeler, waar diverse personen een speech hielden, moest Raterink een ogenblik zijn emoties wegslikken.

'Mister Orion' stond echter weer snel met beide benen op de grond: „Ik had het even moeilijk. Maar persoonlijk vind ik het niet zo bijzonder dat ik zo lang voor Orion heb gespeeld. Relativeren is heel belangrijk.”

Pim Raterink nam zaterdag in sporthal Rozengarde afscheid van de de actieve volleybalsport bij Normis/Orion. De club had voor hem een afscheidsduel gearrangeerd waaraan talloze oud-teamgenoten van Raterink acte de présence gaven. Na afloop werd Raterink, die in de periode van 1979/1985 146 interlands speelde, ver- en geëerd tijdens de receptie.

'Bedankt'

Orion-voorzitter Jan Haring liet in zijn toespraak het Orion-verleden van Raterink nog eens de revue passeren. De praeses overhandigde Raterink een schrijfsel met de inscriptie 'bedankt'. Voor Jacqueline Raterink had Haring een bos bloemen in petto en diezelfde geste overhandigde hij ook aan Lucie Raterink, de moeder van Pim: „Hartelijk dank voor de zoon die je ons hebt gegeven,” luidde het begeleidende commentaar van Haring.

Voor de grote positieve sport-

uitstraling overhandigde Laura van de Poel namens de gemeente Doetinchem Raterink een geschenk. Van de oud-Orionspelers kreeg Raterink een volleybal-beeldhouwwerk; een personalificatie van Raterink die een set-up geeft. Hij kreeg deze uit handen van Leo Groeneveld, die in zijn toespraak zei: „Pim stelde eisen aan spelers, trainers, bestuur, maar ook aan zichzelf. Kortom, de eigenschappen van de echte topspeler.”

Henk Breuker, manager van het huidige eerste Orienteam, diste nog wat verhalen uit de oude doos op. „De gespannen gesprekken die Pim altijd voerde met Henri Brouwhuis, vergeet ik nooit meer,” aldus Breuker. „En over de keren dat ik met Pim naar het ziekenhuis ging omdat-ie door de enkel was gegaan, kan ik zeggen dat hij zich altijd als een dief in het donker kneep.”

Van het huidige vlaggeschip van Orion kreeg Raterink een tuinstoel aangeboden, terwijl Breuker Jacqueline Raterink een aantal vrijkaarten voor de Wordleague-wedstrijden schonk.

Namens de NeVoBo spelde penningmeester Jan Bakker Raterink een zilveren bondsinsigne op wegens 'zijn vele verdiensten voor het Nederlandse volleybal'.

Indrukwekkend

Pim Raterink kwam op 16-jarige leeftijd in het eerste van Orion. In totaal speelde hij circa 540 officiële wedstrijden voor de Doetinchemse club in de eredivi-

sie. Hij schat dat-ie zelf ongeveer duizend wedstrijdje voor Orion heeft afgewerkt. De wedstrijd om het landskampioenschap tegen Starlift (1982) beschouwt-ie als het hoogtepunt in zijn carrière, terwijl-ie hetzelfde duel ook als grootste teleurstelling omschrijft omdat Orion toen met 2-3 verloor.

Voor Raterink heeft het plezier in de sport altijd voorop gestaan. „Dat was mijn drijfveer om te volleyballen. Volleybal is mooi, maar er is meer. Ik probeer altijd te relativeren. Daarom ben ik ook van mening dat problemen altijd menselijk moeten worden opgelost. Je moet er altijd vanuit gaan dat iedereen zijn stinkende best doet.”

De sportleraar aan de VSO/MLK-school Rozengarde merkte in zijn toespraak dan ook op: „Ik voel me vereerd met al deze belangstelling. Maar men moet niet vergeten dat er binnen Orion meer mensen zijn die grote verdiensten voor de club hebben gehad,” aldus Raterink, die de betrekkelijkheid van een 'gevierde topsporter' in ogenschouw nam: „Het feit dat ik nu in de schijnwerpers sta komt omdat ik altijd topvolleybal heb gespeeld. Maar binnen Orion lopen er ook mensen die op de achtergrond ontzettend veel werk voor de club verrichten.”

Raterink moet dan ook lachen dat-ie voortaan als Mister Orion door het leven gaat: „Ik voel me geen Mister Orion. Men maakt mij Mister Orion.”

De Doetinchemmer blijft nauw betrokken bij Orion. De gelouterde spelverdeler, volgens velen een

van de beste spelverdelers die Nederland ooit heeft voortgebracht, gaat het komend seizoen Orion-trainer Adri de Wilde assisteren. Dat hij nog een keer zijn rentree in het eerste maakt, acht hij met een lichte aarzeling in de stem uitgesloten. „Ik wil niet de Heintje Davids van Orion worden.”

Fred Wellink

Fred Wellink, die zaterdagavond in het Old-Stars-team van Orion meespeelde, komt het komend seizoen uit voor het Aallense Magis/Bovo. De 34-jarige fysiotherapeut, die net als Raterink onderhand tot het meubilair van Orion gerekend mag worden, stapte halverwege het seizoen bij Orion op. Problemen met de stichting TVD over de onkostenvergoedingen lagen hieraan ten grondslag.

De geroutineerde volleyballer werd al in een vroeg stadium benaderd door Bovo, maar hij hield in eerste instantie de boot af. „Ik wilde toen eerst tot rust komen.”

In mei nam het naar de eredivisie gepromoveerde Bovo opnieuw contact op met Wellink. „Eerlijk gezegd begon het volleyballen me weer te kriebelen en daarom heb ik vervolgens een paar keer bij Bovo meegetraind. Het bevalt me bij die club omdat ik er een stukkie sfeer terugvind en het Aallense publiek is fantastisch.”

Eric Korteling

Eric Korteling (30), die om dezelfde redenen als Fred Wellink

Pim Raterink even in de rol van oude man als hij na zijn afscheids-wedstrijd naar de kleedkamer wordt begeleid door zijn echtgenote Jacqueline. Foto: Theo Kock

voortijdig bij Orion opstapte, maakt komend seizoen deel uit van het eerste team van EAVV uit Arnhem: „Ik ben nog te jong en te goed om te stoppen”, aldus Korteling, die zaterdag ook in het Old-Stars-team speelde. „Bij EAVV kan ik zo gaan meespelen en dat doe ik dan ook. Ik zie ook wel perspectief bij die club vooral ook om-

dat ze de trainingsintensiteit gaan opvoeren.”

Bij EAVV traint momenteel Lex Ruysenaars bij. Twee jaar geleden was Ruysenaars tweede spelverdeler bij Deltalloyd/AMVJ. Hij verliet die club toen voor VC Wormer. Naar verwachting zal deze speler de geleerden van EAVV gaan versterken.

Pim Raterink.

Archiefphoto

Door Michel Bongers

DOETINCHEM - Normis/Orion heeft afgelopen zaterdag (voorlopig) afscheid genomen van Pim Raterink. De 33-jarige spelverdeler speelde tegen TDK/Brevok zijn laatste thuiswedstrijd voor de competitie, die overigens door de Bredase formatie simpel met 0-3 (7-15, 10-15, 9-15) werd gewonnen. De Nederlandse volleybalwereld is daarmee een legende rijker.

Raterink debuteerde in 1973 voor het eerst in de basis van Orion 1, dat toen nog in de derde divisie speelde. De balvirtuoos, die in zijn tienerjaren nog voor de geselecteerde jeugd van De Graafschap speelde maar afhaakte vanwege een onwillige knie, werd in de loop der jaren de onbetwiste leider van Orion en manifesteerde zich ook in het Nederlands volleybalteam. In totaal speelde hij 147 maal voor Oranje.

In de wedstrijd tegen Brevok kreeg Raterink vlak voor het eind een publiekswissel. Een eerbetuiging die ontkracht werd doordat er maar een handjevol toeschouwers op dit duel waren afgekomen.

Echt afscheid

Raterink zelf zag deze wedstrijd dan ook niet als het 'echte' afscheid. „Inderdaad, dit was het laatste thuisduel van het seizoen. Maar ik had me erop voorbereid dat er weinig ambiance zou zijn. Volgende week speel ik de laatste wedstrijd van de competitie, uit tegen Z/Dynamo. Daarna hoop ik dat er nog een echte afscheidswedstrijd komt.”

Wiebe van der Sluis, pr-man van de stichting Topvolleybal Doetinchem (TVD) zegt dat de kans groot is dat er nog een speciale wedstrijd voor Raterink geënceneerd wordt: „Binnen nu en twee weken hebben we daar met Pim een gesprek over. Ik verwacht echter dat die wedstrijd medio mei zal plaatsvinden.”

Raterink zou het liefst zien dat hij dan zelf een 'gelegenhedsteam' kan samenstellen. „Dat lijkt me wel gaaf; een onderling potje volleybal met een aantal spelers die ik goed ken.”

De kans is echter groot dat Pim Raterink nauw verbonden blijft

over de toekomst. Waarschijnlijk zal Raterink opgenomen worden in de trainersstaf, waar hij de rechterhand zal gaan worden van hoofdtrainer Adri de Wilde.

„Maar dat hangt ook af van wat de stichting wil,” aldus Raterink, die niet van plan is om nog actief te gaan spelen. „Kijk, als Orion het volgend seizoen gewoon een uur of zes, zeven blijft trainen, dan heeft het geen enkele zin dat ik assistent-trainer word. Dan kan Adri de Wilde het net zo goed alleen af. Ik stem alleen toe als het aantal trainingsuren kan worden opgeschroefd naar circa twaalf uur per week.”

Topvolleybal

Volgens Raterink is die trainingsintensiteit absoluut onontbeerlijk om topvolleybal in Doetinchem te waarborgen. „Orion moet volgend seizoen verder met een jonge groep. Het is uitermate belangrijk dat die jongens veel kunnen trainen omdat we moeten gaan bouwen. Bovendien is het maar de vraag wat er met het nationale team gaat gebeuren na de Olympische Spelen van 1992. Misschien dat de huidige opzet van het nationale team dan wel wegvalt en dat de internationals weer gewoon geleverd worden door de clubteams. Het is niet ondenkbaar dat je dan een soort superliga krijgt met acht teams. Die slag mag Orion niet missen en daarom is het zeer belangrijk dat Orion meer trainingsuren ter beschikking krijgt en dat er een goede begeleiding en management is.”

Aan het afscheid van afgelopen zaterdag zal Raterink in ieder geval weinig positieve herinneringen bewaren. De volleybalgrootheid werd weliswaar -samen met de naar SSS vertrekkende Willem Held- in de bloemetjes gezet, maar verder was het een afscheid zonder glans. Raterink, die in sporthal Rozengarde grootse successen vierde, moest lijdzaam toezien hoe Orion tegen Brevok geen poot aan de grond hield. De thuisclub werd in no-time naar een duidelijke 0-3 nederlaag gespeeld. Daar kon zelfs het meespelen van Raterink, volgens kenners een van de beste spelverdelers die Nederland ooit heeft voortgebracht, in de tweede en derde set geen verandering in brengen.

„Ach, het is niet meer dan logisch dat we van Brevok verliezen. Emile te Dorsthorst is met zijn blessure eigenlijk niet in staat om te spelen en dat geldt ook voor Marijn van Schaak. We snakken gewoon naar het einde. Niettemin is het jammer dat deze laatste thuiswedstrijd zo verloopt. Ik vond het in ieder geval wel hartstikke leuk dat de verzorger van Brevok me na afloop vroeg om het Orion-shirtje. Hij wilde dat graag als aandenken bewaren.”

Unicum (Pim Raterink) neemt afscheid van Orion

02-04-1991 9/10

Volleybalwereld legende rijker